

N:o 12.

Ank. till Riksd. kansli den 8 mars 1907 kl. 2 e. m.

Memorial, i anledning af kamrarnas skiljaktiga beslut rörande bevillningsutskottets betänkande n:o 11, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående rätt att hos generaltullstyrelsen erhålla upplysning rörande tullbehandlingen af varor, afsedda att till riket införas.

I proposition n:o 31 hade Kungl. Maj:t föreslagit Riksdagen att antaga ett vid propositionen fogadt förslag till förordning angående rätt att hos generaltullstyrelsen erhålla upplysning rörande tullbehandling af varor, afsedda att till riket införas.

Bevillningsutskottet hade i anledning häraf i sitt ofvannämnda betänkande n:o 11 hemställt, att Riksdagen med förklarande, att Kungl. Maj:ts förevarande förslag till förordning angående rätt att hos generaltullstyrelsen erhålla upplysning rörande tullbehandlingen af varor, afsedda att till riket införas, icke kunnat oförändradt bifallas, måtte antaga samma förslag med den ändring, utskottets vid betänkandet fogade författningsförslag utvisade.

Den af utskottet sålunda föreslagna ändringen afsåg § 4 i förordningen, hvilken paragraf enligt respektive båda förslag skulle erhålla följande här nedan jämsides upptagna lydelse:

Bih. till Riksd. Prot. 1907. 5 Saml. 1 Afd. 11 Häft. (N:o 12)

(*Enligt Kungl. Maj:ts förslag*)

Mot meddelad upplysning i tullbehandlingsfråga må klagan icke föras. Vägras sådan upplysning i de fall då, enligt hvad ofvan sägs, generaltullstyrelsen äger pröfva, huruvida upplysning må kunna meddelas, däröfver må ej heller klagan föras.

(*Enligt Utskottets förslag*)

Mot meddelad upplysning i tullbehandlingsfråga må klagan icke föras. *Vägras sådan upplysning, däröfver må besvär anföras i den ordning, som är stadgad angående sökande af ändring i generaltullstyrelsens beslut.*

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag hafva beträffande utskottets ofvanberörda hemställda Riksdagens kamrar stannat i olika beslut, i det att Andra Kammaren bifallit utskottets hemställda, hvar emot Första Kammaren godkänt utskottets förslag till förordning i ämnet med den ändring, att 4 § skulle erhålla den lydelse, Kungl. Maj:t föreslagit.

Vid sådant förhållande åligger det i första hand utskottet att de olika meningarna, så vida möjligt är, sammanjämka äfvensom i sammanhang därmed tillse, huruvida frågan är af beskaffenhet att böra göras till föremål för gemensam omröstning jämlikt 65 § riksdagsordningen samt med förslag därom till kamrarna inkomma.

Den ifrågavarande paragrafen innehåller, enligt dess af Kungl. Maj:t föreslagna lydelse, bestämmelse, att klagan icke må föras vare sig mot meddelad upplysning i tullbehandlingsfråga eller om sådan upplysning vägras i de fall, då, enligt hvad i förordningen sägs, generaltullstyrelsen äger pröfva, huruvida upplysning må kunna meddelas. I förstnämnda hänseende hafva kamrarna sammanstämmande beslutit, att icke någon besvärsrätt bör ifrågakomma. Hvad däremot angår de fall, då generaltullstyrelsen vägrade lämna upplysning, hafva kamrarna fattat olika beslut, i det att Första Kammaren i likhet med Kungl. Maj:t ansett, att klagan öfver sådan vägran icke finge föras, men Andra Kammaren lika med utskottet ansett rätten att besvara sig i dylika fall böra förvaras sökanden.

Att frågan icke kan blifva föremål för gemensam omröstning lärers få anses vara uppenbart; icke heller synes någon sammanjämkning kunna äga rum på annat sätt än att den ifrågavarande punkten bör ur paragrafen utgå.

Utskottet får alltså hemställa,

att Riksdagen ville besluta, att § 4 i förevarande förordning skall erhålla följande lydelse:

Mot meddelad upplysning i tullbehandlingsfråga må klagan icke föras.

Stockholm den 8 mars 1907.

På bevillningsutskottets vägnar:

H. CAVALLI.
